

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1121/2025
16.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ивана Ђаловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку 1К бр. 215/24 од 05.11.2024. године, исправљена решењем Основног суда у Чачку 1К бр. 215/24 од 21.02.2025. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр. 51/25 од 24.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 16.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ивана Ђаловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку 1К бр. 215/24 од 05.11.2024. године, исправљена решењем Основног суда у Чачку 1К бр. 215/24 од 21.02.2025. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр. 51/25 од 24.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку 1К бр. 215/24 од 05.11.2024. године, исправљена решењем Основног суда у Чачку 1К бр. 215/24 од 21.02.2025. године, окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, изречена јој је условна осуда и то тако што је утврђена казна затвора у трајању од 5 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљена у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Према окривљеној је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 бр. 51/25 од 24.06.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА и пресуда Основног суда у Чачку 1К бр. 215/24 од 05.11.2024. године, исправљена решењем Основног суда у Чачку 1К бр. 215/24 од 21.02.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљене АА - адвокат Иван Таловић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновну одлуку и суђење првостепеном суду, али пред измењеним већем или исте преиначи тако што ће окривљену ослободити од оптужбе. Стављен је и предлог у смислу члана 488. став 2. ЗКП.

Врховни суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева опредељује повреде закона из члана 438. став 1. тачка 7), 438. став 2. тачка 1) и 441. став 4. ЗКП, док у образложењу захтева означава и повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, а које повреде су законом дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, наводи захтева браниоца окривљене не садрже објашњење у чему се конкретно те повреде састоје, односно не образлаже се на који начин су нижестепени судови правноснажним пресудама учинили означене повреде закона.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене, у делу који се односи на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 7), 438. став 2. тачка 1), 441. став 4. и 438. став 1. тачка 9) ЗКП нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева опредељење повреде, због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Поред изнетог, бранилац окривљене као разлог подношења захтева за заштиту законитости означава и повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, коју образлаже наводима да је суд на претресу 05.11.2024 . године одбио предлог одбране да се изврши поново саобраћајно-техничко вештачење и то посредством комисије вештака Института – Факултета саобраћајне струке као сувишно и непотребно, иако у списима постоје два дијаметрална мишљења и то мишљење стручног саветника кога је ангажовала одбрана и поступајућих вештака, из којих разлога је по ставу одбране суд морао да усвоји напред наведени предлог, сходно члану 19. ЗКП. Даље бранилац у захтеву образлаже како би суд требало да поступа у ситуацији када постоје несагласности у налазу и мишљењу судских вештака позивајући се на одредбе члана 123. и 124. ЗКП. Даље се наводи да током целог кривичног поступка суд није извео ниједан доказ којим би се са сигурношћу могло утврдити постојање кривичног дела које се окривљеној ставља на терет, нити је јавна тужба дала иједан доказ да се догађај одиграо како се то тврди оптужним предлогом.

На описани начин, по ставу овог суда, бранилац само формално нумерише повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, док у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Поред изнетог, бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости указује и на повреду закона из члана 451. став 1. и члана 460. став 1. ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као ни повреде закона из члана 451. став 1. и члана 460. став 1. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд захтев, у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић